

Харесва ли ви това?

от А. Феодоров-Давидов

I

Две малки кончета получиха за първи път овес. Току-що се готвеха да хапнат от него, кой знае отде, изкочиха два плъхса и им извикаха:

— Горе, главите! Не мърдаите!

Това беше казано тъй смело и тъй ненадейно, че малките кончета неволно се отдърпнаха и не посмяха да се доближат до храната. Скоро изкочиха още цяла дузина мишки. Всички се трупнаха на овеса. Излапаха го завчас и се скриха.

— Кои съм пък тия?... — попита в недоумение едното конче.

— Кой ги знае?... Може да са родници на стопанина.

На другия ден, когато пак сипаха овес на кончетата, явиха се пак четири мишки и им извикаха:

— Горе главите!

И пак — малките кончета останаха без зрънце овес...

II

Това се повтори няколко дни наред. Веднаж дойде на гости на кончетата чично Врабчо.

— Джив-джив-джив, аз съм още жив, моля дайте ми на заем някое зрънце овес, гладен съм, ще умра!